

Pomlad.

Zložil Griša.

Že brsti življenje,
v srcu valovi,
v divjem hrepenenju
pólje mlada kri!

Kakor bor košati,
ki ga moč doji,
ko iz zemlje črne
srka srčno kri ...

Srce je naraslo
drzno do neba,
korenine močne
segajo do dna —

Srka, pije, vživa
neizčrpno slast —
kot iz zemlje grudi
moč orjaški hrast!

Ah, oskrunil sem...

Zložil Griša.

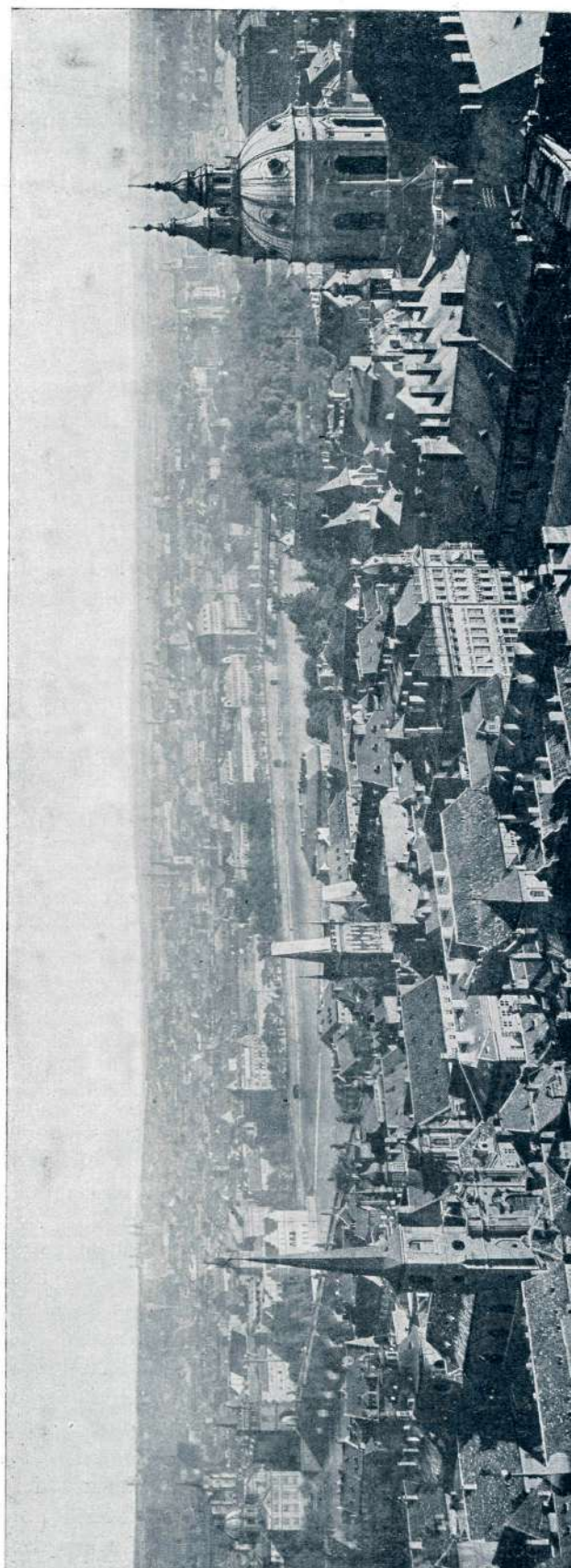
Ah, oskrunil sem
žuljave roke,
zajokalo je
v prsih mi srce:

„Kaj ne pojdeš žet
polja zlatega?
polja, sladkih nad
prebogatega?“

Glej, na vzhodu dan
v halji svatovski
vzbuja rosno plan
k žetvi bratovski!“

Že prihajajo
gostije na polje —
upi vstajajo,
srpi se blesté ...

Bratje, naš je dan,
jesen se šibi —
bratje, pojmo žet
sladki plod moči!

PRAGA: POGLED S HRADČANOV NA MESTO